

INTERNATIONAL COUNCIL ON MONUMENTS AND SITES

ICOMOS VLAANDEREN-BRUSSEL vzw

LEDENACTIVITEIT in TERVUREN

Vrijdag 6 september 2013

Met veel genoegen nodigen wij u uit op twee activiteiten in Tervuren die we op de valreep konden organiseren. Het Koninklijk Museum voor Midden Afrika sluit op 18 september e.k. zijn deuren voor een langdurige renovatie en “La Nouvelle Maison” of het tweede huis dat Henri van de Velde voor zichzelf bouwde in België wordt verkocht. Huidig eigenaar en bewoner, Icomos-lid Norbert van den Hove d’Ertsenryck, biedt ons de gelegenheid om dit pand vooralsnog te bezoeken. Twee niet te missen bezoeken.

PROGRAMMA

13u30: **Koninklijk Museum voor Midden Afrika**, Leuvensesteenweg 13, Tervuren. Verwelkoming door de heer Guido Gryseels, Algemeen Directeur. Toelichting bij de plannen voor renovatie, restauratie en nieuwbouw door Robin Engels en Cécile Mairy, projectverantwoordelijken bij bureau Origin Architecture and Engineering. Geleid bezoek aan het gebouw, met inbegrip van de zolders en een gedeelte van de kelders.

16u00: **“La nouvelle maison”**, Albertlaan 1, Tervuren. Bezoek met toelichting door Alain Bruyndonckx en Jeremy Van Steenkiste en door de eigenaar zelf.

Deze activiteit is GRATIS voor ICOMOS-leden doch verplicht aanmelden voor **1 september 2013** bij vlaanderen-brussel@icomos.be .

Voor gratis toegang tot het museum : vergeet de Icomos lidkaart niet!

Volgende activiteit van Icomos Vlaanderen-Brussel: 18/10/2013 : Brusseldag (Laken)

Volgende activiteit van Icomos Belgium : 14/12/2013 : Forum Internationale Wetenschappelijke Comités

Kongomuseum, nu Koninklijk Museum voor Midden-Afrika

Het museum van Tervuren (1907-1910) sinds 23.10.1985 beschermd als monument vormt een imposante, volledig symmetrisch uitgewerkt neoclassicistisch complex, gevormd door vier, op hoekpaviljoenen eindigende vleugels die een binnenkoer met een inmiddels gedichte, omlopende zuilengaanaderij omsluiten. De centrale inkompartij langs de Leuvensesteenweg wordt risalietvormig geaccentueerd door een monumentale rondboogpoort met bekronend fronton die aan de parkzijde haar pendant vindt in een overkoepelde rotonde. De majestueuze, vooral aan de parkzijde sterk plastisch uitgewerkte gevels, belijnd door een met siervazen bekroonde balustrade en opgehoogd met Louis XVI-siermotieven waarbij de gekroonde wapenschilden met laurier- en eikenblad eindeloos refereren aan de koninklijke bouwheer, omhullen een indrukwekkende aaneenschakeling van ruim geproportioneerde tentoonstellingszalen. Een grote schare van kunstenaars was verantwoordelijk voor de luxueuze binneninrichting: prachtige marmeren vloeren, rijk beschilderde en met stucwerk opgehoogde plafonds, diverse muurschilderingen met als hoogtepunt de overkoepelde erezaal.

Tot het oorspronkelijke concept van Charles Girault (1851-1932) behoren eveneens de flankerende dienstpaviljoenen – het huidige directiepaviljoen en Stanley-paviljoen - met het museum verbonden door een fraai smeedijzeren hekken. Ze zijn eveneens opgetrokken in witte natuursteen en een tonen een compact rechthoekig volume met souterrain, gelijkvloerse en bovenverdieping met bekronende balusterattiek waarbij de sobere, klassieke opstand wordt verlevendigd met balkons en een door zuilen gemarkeerd inkomportiek.

Sinds 1938 bevindt zich recht tegenover de ingang aan de Leuvensesteenweg, als een soort embleem, een stenen olifant met de opgeheven slurf naar het museum gericht. Zoals het Koloniënpaleis verwijst naar de Brusselse Wereldtentoonstelling van 1897 zo is de olifant gelinkt aan de Wereldtentoonstelling van 1935. Daar vormde de olifant – naar verluidt bekostigd door de firma "Côte d'Or" - het pronkstuk van het "Pavillon du Congo Belge". Begin 1938 kwam hij aan in Tervuren waar hij op een hoge, ijzervandstenen sokkel werd geplaatst. De olifant is het werk van de Antwerpse kunstenaar Albéric Collin (1886-1962) vooral bekend van zijn expressieve, realistische dieren sculpturen

(Bron : www.onroerenderfgoed.be)

La nouvelle Maison

Na een verblijf achtereenvolgens in Duitsland en Nederland werd Henry van de Velde in 1925 op initiatief van invloedrijke vrienden naar België teruggehaald als directeur van het pas opgerichte Institut supérieur des Arts décoratifs van Terkameren en professor aan de Rijksuniversiteit van Gent. Kort daarop, in 1927, liet hij met de opbrengst van de verkoop van enkele impressionistische tekeningen zijn vierde eigen woning bouwen. Ditmaal in Tervuren, in de bosrijke buitenwijk Hoogvorst, op de grens met Wezembeek-Oppeem. Als symbool voor de start van een nieuwe carrière in België, de zogenaamde Tweede Belgische periode (1926-1947) werd deze woning heel toepasselijk 'La Nouvelle Maison' gedoopt. Van de Velde bleef er wonen tot hij in 1947, op 84-jarige leeftijd, naar Zwitserland verhuisde.

(Bron : www.onroerenderfgoed.be)